

தொகுதி

இதழ் - 8

பங்குனி - சீத்திரை 2005

5/=

சீறு (க)விதை

வீதியிலாவந்த கடவுளுக்கு
வேண்டுகல்கள் எதுவும் கேட்கவில்லை -
கோவிலைச் சுற்றி
ஊளையிடுகின்றன ஒலிபெருக்கிகள்!

அரங்கண்ணன்

சீரழிவு நிலை தொடரலாமா?

உண்மைக் கலைஞன் 'சத்தியதரிசி' எனச் சொல்லப்படுகிறது; உண்மையின் தளத்தில் காலூன்றியபடி, உண்மை பேசி, நேர்மையாய் அவன் செயற்படுவான்.

பணம், புகழ், அந்தஸ்து, அதிகாரம் போன்றவற்றிற்காய் அந்தரப்பட்டு அவன் அலையமாட்டான்; அவற்றிற்குத் தலைசாய்த்துப் பணியவும் மாட்டான்.

எமது கலை - இலக்கியச் சூழலில் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது?

மாறும் சூழலிற்கேற்ப நிறம்மாற்றும் 'பச்சோந்தி' போன்ற சந்தர்ப்பவாதிகளின் தொகை அதிகரிக்கின்றது

கடந்த காலத்தில் "முற்போக்கு" - "முழு இலங்கைத் தாயகம்" என்ற பெயர்களில் தமிழ்த் தேசியவாதத்தை எதிர்த்து 'வாய்ப்பு - வசதி' பெற்றவர்கள்; ஊழற்பேர்வழிகள்; வியாபார பட்டிமன்றக்காரர் போன்றோர் அரங்கின் முன்னணிக்கு வந்துள்ளனர்; வரலாறு

திரிக்கப்படுகிறது; நேர்மையான சக்திகளை ஓரங்கட்டும் 'குழு' முயற்சிகள் தொடர்கின்றன.

'தகுதி'யற்றவர்கள் சிறப்புப் பிரதிகள் பெறும் நூல் வெளியீடு என்ற பெயரிலான 'பணச் சடங்குகள்' நடக்கின்றன!

உண்மை - போலி என்பவற்றை இனங்கண்டாலும் அமைதிகாக்கும் 'மௌனப்பண்பாடு' நிலவுகிறது!

இச் சீரழிவு நிலைமை தொடர அனுமதிக்கலாமா? மாற்றத்திற்காய்ச் செயற்பட வேண்டிய 'தார்மீகப் பொறுப்பினை' உண்மைநாட்டங் கொண்ட ஒவ்வொருவருமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்!

சும்பந்தன் விருது!

2004 ஆம் ஆண்டிற்குரிய 'சும்பந்தன் விருது' வழங்கும் வைபவம், யாழ். கைலாசபதி கலை அரங்கில் 20.03.2005 இல் நடைபெற்றது.

துணைவேந்தர் ச. மோகனதாஸ், மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவிற்குப் பொன்னாடை போர்த்தி விருதினையும் வழங்கினார்.

'அரங்கியல்' என்ற நூலிற்காக இவ்விருது வழங்கப்பட்டது.

நசரேத்தூர் யேசு (Jesus of Nazareth), ஸ்ரீராமங்கோ ஸெவிறெல்லி 1977 இல் உருவாக்கிய ஒரு திரைக்காவியம். ரொபேட் போவெல் இதில் யேசுவாக நடித்தார்.

397 நிமிடங்கள்கொண்ட இத்திரைப்படத்தின் கிரண்டாம், முன்றாம், நான்காம் பாகங்கள், யாழ். பல்கலைக்கழகத் திரைப்படவட்டத்தில் அண்மையில் காட்டப்பட்டன.

பிரமாண்டமான முறையில் திருப்பாடுகளின் காட்சி!

தவக்காலத்தை முன்னிட்டு ஒவ்வொருவரும் திருப்பாடுகளின் காட்சியினை யாழ். திருமறைக் கலாமன்றம் நிகழ்த்திவருகிறது.

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கலைஞர்களை ஈடுபடுத்தி பிரமாண்டமான அரங்க நிர்மாணிப்புடன் இது நிகழ்த்தப்படுவது வழமை.

இம்முறை 'குருதி கழுவிய குவலயம்' என்ற பெயரில், பங்குனி 14-15, 17-20 வரை ஆறுநாள்கள் இக்காட்சி நடைபெற்றது; சுமார் பன்னிரண்டாயிரம் பேர்வரை அதனைக் கண்டுகளித்ததாகத் தெரிகிறது!

பிரதி ஆக்கம், நெறியாள்கை இரண்டையும் யோன்சன் ராஜ்குமார் மேற்கொண்டார்.

மண் கட்டிக்கொடுத்தது!

- பப்லோ நெருடா (சிலி)

அந்தக் கொலைகாரர்கள் இந்த உடல்களை எங்கே புதைத்தார்கள் என்று எவருக்கும் தெரியாது

ஆனால் சிந்தப்பட்ட குருதியை மீளப்பெற மக்களின் மீளொழுகக் காலத்தில் அவர்கள் உயிர்த்தெழுமாரர்கள்

நகரத்து மையத்தில் அந்தக் குற்றம் நிகழ்ந்தது

அந்த மக்களின் தூயகுருதியை முட்பற்றைகள் மறைக்கவில்லை பம்பாவின் மண்ணாலும் அது உறிஞ்சப்படவில்லை

எவரும் இந்தக்குற்றத்தை மறைக்கவில்லை

நகரத்து மையத்தில் அந்தக் குற்றம் நடந்தது! தமிழில் : வீன்சென்ட் புளோறன்ஸ் (குருநகர்)

ஆசிரியர்

"நான் சொல்கிறேன் என்பதாலேயே நீ ஏற்றுக்கொள்ளாதே; உன் பகுத்தறிவினால் நான் சொல்வதைப்பெல்லாம் கேள்விக்கு உரியதாகக்; உனக்கு நியை ஒளியாக இரு!" - புகார்

மாயையும் யதார்த்தமும்!

'சுனாமி'ப் பேரலை இலங்கையில் இனத்தேசிய வேறுபாட்டுணர்வுகளையும் அழித்துச் சென்றுவிட்டதாகச் சிலர் கருத்து முன்வைக்கின்றனர்.

ஆகவே, புலிகளின் முதன்மையும் போராட்டமும் இனித்தேவையில்லை என, 'புலி எதிர்ப்பு' நிலைப்பாட்டிலுள்ள - குறிப்பாக - புலம்பெயர்ந்து அந்நிய 'தேசங்களில் வாழும் தமிழ் ஊடகக்காரர் சிலரும் எழுதுகின்றனர்.

ஆனால் யதார்த்தம் வேறாகவே உள்ளது! இயற்கைப் பேரழிவிலிருந்து பாடங்கற்று, இனச்சமத்துவ நிலையை உருவாக்கும் 'நோக்குநிலை' தெற்கில் பலவீனமாகவேயுள்ளது.

அழிவுகளைச் சீர்செய்து மக்களிற்கு மறுவாழ்வு உருவாக்கும் செயற்றிட்டங்களில், வடக்கும் கிழக்கும் - தமிழரும் முஸ்லிம்களும் ஓரங்கட்டப்படுகின்றனர். அரசாங்கம், நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, பெருமளவு தென்பகுதி ஊடகங்கள் என்பனவெல்லாம் இந்நிலைப்பாட்டிலேயே உள்ளன. தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்புகளும் படையினரின் வன்முறைமூலம் அடக்கப்படுகின்றன.

அரசியற் தீர்வு நோக்கிய எந்தச் சிறு நகர்விற்கெதிராகவும் பேரினவாதக் கருத்தியலின் கீழ் சிங்கள மக்களை அணிதிரட்டுவதில், ஜே.வி.பியும் பௌத்த அமைப்புகளும் முனைப்புடன் களத்தில் இறங்கியுள்ளன.

இந்நிலையில் தமிழ் மக்களின் விழிப்புணர்வும், புலிகளின் முதன்மையும் போராட்டமும் தமது வரலாற்று நியாயத்தை இன்னும் இழந்துவிடவில்லை என்பதே, மாயையை ஊடுருவும் யதார்த்தமாகும்! ■

அஞ்சலி!

புலம்பெயர் இலக்கியச் சூழலில் பரீஸீலிருந்து செயற்பட்டுவந்த 'கலைச்செல்வன்', 05.03.2005 இல், மாரடைப்பினால் 45 வயதில் காலமானார்.

அவர், 'உயிர்நிழல்' இதழின் தொகுப்பாசிரியரில் ஒருவர்; அத்துடன் எக்ஸில் வெளியீட்டின்மூலம், சில தொகுப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். கலை, இலக்கியம், சமூகச் சிந்தனை பற்றிய காதிராமான விடயங்கள் உயிர்நிழலில் வந்துள்ளன. 'முகம்' திரைப்படத்தில் அவர் முக்கிய பாத்திரமேற்றுச் சிறப்பாக நடித்துமுள்ளார்.

2001 ஆம் ஆண்டு பரீஸீலும், சில வாரங்களின் பின்னர் நோர்வேயிலுள்ள 'பேர்கன்' நகரில் நடைபெற்ற ஐரோப்பிய எழுத்தாளர் இலக்கியச் சந்திப்பின்போதும், அவருடன் பழகமுடிந்தது. அரசியல் ரீதியில் சில விடயங்களில் இருவரிடையே முரண்பாடு இருந்தபோதிலும், சுமுகமாக பலவற்றைப்பற்றி உரையாட முடிந்தது.

இலக்கியச் சந்திப்பில் 'ஈழத்துக் குறும்படங்கள்' என்ற தலைப்பிலான எனது

தமிழிலக்கிய வரலாற்று முன்னோடி:

மல்லாகம் ஓ. கனகசபைப்பிள்ளை

"இடையிருட் கடைக் காலத்தில் விடியமுன் விசும்பில் விளங்கும் வெள்ளிபோலத் தமிழகத்தில் தளருஞ் சைவமும் தமிழந் தமைய அல்விரண்டிற்கும் புத்துயிர் வழங்கப் பிறந்த வள்ளலார்"

என, ஈழத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரைப் பேராசிரியர் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் போற்றினார். நாவலரின் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சிட முன்னோடியாகப் பணியாற்றியவர் ஈழத்துச் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை. அவர்களின் சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் தோன்றித் தமிழிலக்கிய வரலாற்று முன்னோடியாக விளங்கியவர் ஈழத்து மல்லாகம் வி.கனகசபைப்பிள்ளை.

தமிழகம் சென்று தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியதோடு பாடநூல் ஆசிரியராகவும் பதிப்புத் துணையாளராகவும் பணியாற்றிய மல்லாகம் வீ. விசுவநாதபிள்ளையின் மகனாகத் தோன்றியவர் வி.கனகசபைப்பிள்ளை அவர்கள். இவர், தமிழகத்துச் சென்னை கோமளேசுவரன் பேட்டையில் பிறந்து (25.5.1855), வளர்ந்து, பெருந்தமிழ்ப் பணியாற்றி, காஞ்சிபுரத்தில் மறைந்தவர் (22.2.1906). சென்னையிலே கல்விகற்று, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைமாணி (B.A.), சட்டமாணி (B.L.) பட்டங்களைப் பெற்று வழக்கறிஞரானபோதும்

வாழ்நாளும் முழுவதும் அஞ்சல்துறை அதிகாரியாகவே (Superintendent) பணியாற்றினார். எனினும், இவர் தமிழ்மொழிப்பற்று மிக்கவராக விளங்கித் தமிழ் இலக்கியக் கல்வியிலும் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்விலும் ஈடுபாடுள்ள பேரறிஞராக விளங்கினார். தமது பணியாற்றப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் சென்ற பிள்ளையவர்கள் அங்கெல்லாம், அச்சில் வெளிவராத தமிழ் நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தேடிப்பெறும் முயற்சியைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார். தாம் பெறும் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தாள்களில் சிறப்பாக எழுத, அப்பாப்பிள்ளை என்பவரை இருபது ஆண்டுகள் தம்மோடு சேர்ந்து பணியாற்ற வைத்திருந்தார்.

தமக்குக்கிடத்த பழந்தமிழ் நூல்களைப் பலமுறை ஆழமாகப்படித்து, தமிழிலக்கிய வரலாற்று ஆய்வில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அக்காலத்தில் தமிழர் எனும் தமிழிலக்கியக் கால ஆய்வில் ஈடுபடவில்லை; இவரே இத்துறையில் முன்னோடி ஆனார்.

தாம் பெற்ற நூல்களை அச்சிடுவது அவரின் நோக்கமாக இருக்கவில்லை. எனவே,

உரையில் 'நிதர்சனம்' நிறுவனத்தின் பங்களிப்புப்பற்றிய எனது கருத்துக்கள் அவரது ஆர்வத்தைத் தூண்டியுள்ளதாகச் சொன்னார்; இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் 'அலை இதழ் அனுபவங்கள்' பற்றிய எனது உரையும் அவரைக் கவர்ந்திருந்தது.

சந்தர்ப்பவாதிகள் பெருகிவரும் இலக்கியச்சூழலில், தமது நம்பிக்கைகளிற்காக சிரமங்களுடன் செயற்பட்ட இவரைப் போன்றவர்கள் மதிக்கத்தக்கவர்கள்!

ஆசிரியர் ■ Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பதிப்பாசிரியர்களுக்குத் தம்மிடமிருந்த நூல்களை வழங்கி உதவினார். பண்டைய தமிழ் இலக்கிய நூற்பதிப்பு முயற்சிக்கு தமிழகத்தில் அடிக்கல் நாட்டிய சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளைக்குத் தாம் தேடியெடுத்த கலித்தொகை, சூளாமணிப் பிரதிகளை வழங்கி உதவினார். தாமோதரம்பிள்ளை வழியில் நூற்பதிப்பைத் தொடர்ந்தவர் தமிழக உ.வே. சாமிநாதையர். இவருக்கு தாமோதரம்பிள்ளையும் கொழும்பு தி.குமாரசாமிச் செட்டியாரும் நூல்களை வழங்கி உதவினர். பிள்ளையவர்களும் பத்துப்பாட்டு உரைப் பிரதியையும் சிலப்பதிகார நூலின் மூலப்பிரதி, அடியார்க்கு நல்லார் உரைப் பிரதிகளையும் புறநானூறு மூலப்பிரதியையும் உ.வே. சாமிநாதையருக்கு வழங்கினார்.

மேல்நாட்டறிஞர் கால்டுவெல் 'ஒப்பியல் இலக்கணம்' என்ற நூலை எழுதினார். அதில் சங்கதம் திராவிட மொழிகளின் தாய்மொழி என்ற மேல்நாட்டறிஞர்களின் கருத்தை மறுத்து உறுதியாக நிறுவினார். எனினும், "திராவிட மொழிகளிலே பண்டைய இலக்கியங்களையுடைய தமிழ்மொழியின் இலக்கிய வரலாறு கி.பி. எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கிறது" எனக் கால்டுவெல் விளக்கினார். மேல்நாட்டறிஞர் எவரும் தமிழிலக்கியத்தின் தொன்மையைச் சரியான முறையில் ஆராயவில்லை. பழந்தமிழ் நூல்கள் அச்சில்

மயிலங்கூடலூர்

பி. நடராசன்

வெளிவராமையே இதற்குக் காரணம். இந்நிலையில் தான் கனகசபைப்பிள்ளை 'ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்' என்ற நூலுக்குரிய தொடர் கட்டுரைகளை 'மதராஸ் ரிவியூ' என்ற இதழில், 1895 இல், 'பண்டைத் தமிழக வரலாறு' என்ற தலைப்பில் எழுதினார். இக்கட்டுரைகளை 1904 இல், Tamils Eighteen Hundred Years Ago (ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்) என்ற உயர்தர முன்னோடி நூலாக வெளிவந்தது. இதே நூல், திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தால் 1956 இல் மீள வெளியிடப்பட்டது. அக்கழகத்தினரின் முயற்சியால் பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரை இந்நூலை மொழிபெயர்த்து, 'ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்' (1956, 1962. பக். 12+440) என்ற நூலாக அடிக்குறிப்பு விளக்கங்களோடு பதிப்பித்தார்.

பிள்ளையவர்களின் இந்நூல், தோற்றுவாய் முதல் முடிவுரைவரை பதினாறு இயல்களைக் கொண்டது. நில இயல்பு, வெளிநாட்டு வாணிபம், தமிழினங்கள், முவேந்தர் வரலாறு (கி.பி. 50 - 150), சமூக வாழ்வு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, தமிழ்க் கவிஞர்களும் கவிதைகளும், சமய இலக்கியமும் வாழ்வும் முதலிய பல்வேறு ஆய்வு இயல்கள் இந்நூலில் உள்ளன.

இவர் இந்நூலில் மேற்கொண்ட முன்னோடி ஆய்வுகளையும் கருத்துக்களையும் தமிழக அறிஞர் பலர் பாராட்டியுள்ளனர். அறிஞர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, 'தமிழ்ச் கடர்மணிகள்' என்றநூலில் பின்வருமாறு பாராட்டுகிறார்:

→ (பக்கம் - 7)

சபாநாயகரை முன்வைத்து ஒரு கேள்வி!

“ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் இருக்கும் உரிமைகள் மதிக்கப்படவேண்டும், பாதுகாக்கப்படவேண்டும், அதேபோன்று உத்தரவாதப்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.

நான் சிங்களத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவன். எனது தாய்மொழி மீது அளவில்லாக் காதல் கொண்டுள்ளேன். இதன் காரணமாக ஆங்கில எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தாமல் எனது கையொப்பத்தைக்கூட, சிங்கள மொழியிலேயே இடுகிறேன். இது எனது அடிப்படை உரிமை. இதனை எவரும் மறுக்கவோ தடுக்கவோ முடியாது.

அதேபோன்றுதான் தமிழ்மொழி தமிழ் - முஸ்லிம் மக்களின் தாய்மொழி. அதனை நிராகரிக்க, புறக்கணிக்க எவருக்கும் உரிமை கிடையாது. இதுபோன்ற முரண்பாடுகள் ஆரம்பத்திலேயே தீர்க்கப்பட்டிருந்தால் நாட்டில் இனப்பிரச்சினையே ஏற்பட்டிருக்காது.”

- சபாநாயகர் லொக்கு பண்டார
(‘தினக்குரல்’ - 31.01.2005)

சபாநாயகரின் தாய்மொழிப்பற்று மதிக்கத்தக்கதுதான்; அதேவேளை, நாம் எவ்வாறிருக்கிறோம் எனவும் எம்முள்ளே கேட்டுப்பார்ப்போமா....?

தவறுகளை நீக்குவோம்!

அச்சுத் தவறுகள், சொல் - மொழிநடைத் தவறுகள் என்பன அச்சுஉட்கவர்களில் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன; இவற்றால், புரிதலில் குழப்பமான நிலைமையும் உருவாகின்றது; இது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

அச்சுத் தவறு : “அண்மையில் வெளியான சாத்தானின் In their Own Worlds என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு ஏ.ஜே....”

-காலம் (இதழ் - 16, பக்.22)

சாந்தனின் என்பது சாத்தானின் என அச்சாகியுள்ளது!

மொழிநடைத் தவறு: “அவ்வாறு சத்திரசிகிச்சை நெறியை மீள ஆரம்பிக்கப்படும் வரை பல்கலைக்கழக துணைவேந்தரை பல்கலைக்கழக அலுவலகத்தினுள் உள்ளுழைய அனுமதிக்கமாட்டோம்....”

- மருத்துவ பீட மாணவர் ஒன்றிய அறிக்கை
(‘தினக்குரல்’ - 16.03.2005)

“அன்னை மண்ணில் பாதங்கள் பட்டதும் மணிவண்ணன் தன்னை ஒருகணம் சிலிர்த்துக்கொண்டான்.”

- செங்கை ஆழியான்
(‘வானும் கனல் சொரியும்’ நாவல் - பக்.38)

சரியான முறையில் சொற்கள் எழுதப்படுவதற்குத் துணைசெய்யும் நோக்கில், ஒவ்வொரு இதழிலும் இவ்வாறு பத்துச் சொற்கள் வெளியிடப்படும்.

பிழை	சரி
1. தேனீர்	தேநீர்
2. வாய்ப்பாடு	வாய்பாடு
3. சித்தரிப்பு	சித்திரிப்பு
4. கொழுத்தப்பட்டது	கொளுத்தப்பட்டது
5. நாட்கள்	நாள்கள்
6. பொருட்கள்	பொருள்கள்
7. சொல்ல விளைந்தது	சொல்ல விழைந்தது
8. மாதாமாதம்	மாதம்மாதம்
9. இருபத்திமூன்று	இருபத்துமூன்று
10. அருகாமையில் உள்ளது	அருகில் உள்ளது

வாரந்தோறும் நல்ல தீரைப்படங்கள்!

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் - ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் (இலவசமாய்) காட்டப்பட்ட படங்களின் விபரங்கள்:

- 24.10.2004 இந்த வழியால் வாருங்கள் (இரண்டாம் பகுதி) - சிங்களம், தமிழ் - அசோகா ஹந்தகம்.
- 31.10.2004 லத்தி - வங்காளம் - பிரபாத்ராய்.

- 07.11.2004 மரணமும் கன்னிப்பெண்ணும் - ஆங்கிலம் - ரோமன் பொலன்ஸ்கி.
- 21.11.2004 அப்பின் - ஈரான் - சமீரா மக்மல்ப.வ்.
- 06.02.2005 ஈழவர் திரைவிருந்து: மூன்று குறும்படங்கள் - தமிழ் - 1. தாகம் 2. அழியா நிழல்கள் 3. கனவுகள்.
- 13.02.2005 நான் பெரிய மனுஷியான நான் - ஈரான் - மர்ஷியே மெஸ்கினி.
- 20.02.2005 திருவாளர் லாங் செய்த குற்றம் - பிரெஞ்சு - ஜீன் ரெனொயர்.
- 27.02.2005 விருந்து - ஹிந்தி - கோவிந் நிஹலானி.
- 06.03.2005 காதல் - தமிழ் - பாலாஜி சக்திவேல்.
- 13.03.2005 நசரேத்தூர் யேசு (பாகம் 2+3) - ஆங்கிலம் - .விறாங்கோ ஸெவிறெல்லி.
- 20.03.2005 நசரேத்தூர் யேசு (பாகம் 4).

நமது நூல் வெளியீடுகள்!

- ஈழத்தில் வெளியாகும் நூல்களை வாங்கி ஆதரிப்பது நமது கடமை.
- 19.02.2005 மு. புஷ்பராஜனின் ‘மீண்டும் வரும் நாட்கள்’ கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு - யாழ். திருமறைக் கலாமன்ற ‘கலைத்தூது மணிமண்டபம்.’
- 19.02.2005 ‘நெஞ்சு கனக்கும் நினைவுகள்’ கவிதைத் தொகுப்பு - யாழ். கைலாசபதி கலை அரங்கு.
- 20.02.2005 சி. வித்தியாதரனின் ‘சதுரங்கத்தில் இறுதியாட்டம்’ - யாழ். இந்துக்கல்லூரி.
- 23.02.2005 மு. பொன்னம்பலத்தின் ‘விசாரம்’ கட்டுரைத் தொகுதி - கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபம்.
- 28.02.2005 கல்வயல் வே. குமாரசாமியின் ‘பாப்பாப்பா’ பாலர் பாடல்கள் - கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி.
- 13.03.2005 கே. விஜயனின் ‘அன்னையின் நிழலில்’ சிறுகதைத் தொகுதி - பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையம், கொழும்பு.
- 20.03.2005 சம்பந்தனின் ‘துறவு’ - யாழ். கைலாசபதி கலை அரங்கு.

மலையக மைந்தர்களுக்குக் கௌரவம்!

ஈரானையாளர் - கலாபூஷணம் சாரல்நாடன் அவர்களையும், கலாபூஷணம் இல. நாகலிங்கம் அவர்களையும் பாராட்டும் நிகழ்வு, 05.03.2005 சனிக்கிழமை, மெராயா தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் இடம் பெற்றது.

நுவரெலியா சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம், மெராயா பெரகன் அதிபர், ஆசிரியர் ஒன்றியம், மெராயா முத்தமிழ் மன்றம் என்பன இவ்வொழுங்கினைச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தன.

சாதனையாளர் சாரல்நாடனின் சாதனைகள் தொடர்பாக கவிஞர் சு. முரளிதரன் எடுத்துரைத்தார்; சாரல்நாடனின் ‘மலையகத் தமிழர் வரலாறு’ நூலின் திறனாய்வை மொழிவரதன் நிகழ்த்தினார்.

பெயர்வெல் சிவஞானம், என். நேசமணி, மல்லிகை சி. குமார், மெராயா தமிழ் வித்தியாலய அதிபர் முத்து ஜெயராமன் ஆகியோரும் உரையாற்றினர்.

நுவரெலியா சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியத் தலைவர், சாதனையாளர் - கலாபூஷணம் சாரல்நாடனுக்கும் கலாபூஷணம் இல. நாகலிங்கத்திற்கும் பொன்னாடை அணிவித்தும் வாழ்த்து மடல் வழங்கியும் கௌரவம் செய்தார்.

நா. சுந்தரலிங்கத்திற்கு அஞ்சலி!

அண்மையில் மறைந்த நாடக நெறியாளர் நா. சுந்தரலிங்கத்திற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நிகழ்வும், ‘ஈழத்து நாடக அரங்க மரபில் நா. சுந்தரலிங்கம்’ என்ற தலைப்பிலான பேராசிரியர் சி. மெளன குருவின் உரையும் யாழ். நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில், 21.03.2005 இல் இடம்பெற்றன.

‘செயற்றிறன் அரங்க இயக்கம்’ இந்நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்திருந்தது; ஏராளமானோர் இந்நிகழ்வில் பங்குபற்றினர்.

‘விழிப்பு’, ‘அபசரம்’ ஆகிய நாடகப்பிரதிகளை எழுதியுள்ள சுந்தரலிங்கம் இவற்றோடு சூழியம், இருதயரங்கம் ஆகியவற்றையும் நெறியாளர்கே செய்தும் புகழ்பெற்றவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது! ■

“...அடுத்ததாக, என்ன விஷயங்களைச் சிறுகதையின் கருவாக நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்பது முக்கியமான விஷயம். அதற்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் கிடையாது. ஒருவன் அவனது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் சார்ந்து, அவனுக்கு எது முக்கியமானதாகத் தோன்றுகிறதோ, எந்த நெருக்கடி அவனுக்கு முக்கியமானதாக இருக்கிறதோ, எந்தத் துக்கம் அவனை ஓயாது வாட்டிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றி கதை எழுதலாம். ஜாதியைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறாய், ஒழுக்கத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்தியிருக்கிறாய், அதற்கு உனக்கு உரிமை கிடையாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அந்த விஷயங்களை அவன் என்ன விதமாக எழுதியிருக்கிறான், அவன் எழுதியவை வாசகர்களால் எந்தவிதமாகப் பகிர்ந்துகொள்ள முடியக்கூடியதாக இருக்கிறது, என்ன பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகிறது, இவை பற்றிப் பேசவேண்டுமேதவிர உன் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை வைத்து நீ எப்படி எழுதலாம் என்று யாரும் கேட்க முடியாது. உன்னுடைய அனுபவம் உன்னுடைய அனுபவம்தான். அதை சுதந்திரமாக எழுதுவதற்கு உனக்குப் பரிபூரண அதிகாரம் இருக்கிறது. இதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் இலக்கிய விமர்சனம் செய்ய வேண்டும். சிறுகதையை விமர்சிக்க வேண்டும். உன்னுடைய பிரச்சனை ஜாதிப் பிரச்சனையாக இருக்கலாம். பொருளாதாரப் பிரச்சனையாக இருக்கலாம். வேலையில்லாத திண்டாட்டமாக இருக்கலாம். ஒரு பெண்ணைக் காதலித்துவிட்டு, அவளைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ள முடியாமல்போன துக்கமாக இருக்கலாம். இதைப்பற்றி நீ சொல்லலாம். அதற்கான உரிமை உனக்கு இருக்கிறது. அதே சமயம் ஒரு விஷயத்தை முற்போக்கான பார்வையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிச் சொன்ன காரணத்தினாலேயே அது சிறந்த கதை என்ற வாதத்தை இலக்கிய விமர்சனம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அந்தக் கதை எப்படி அமைந்திருக்கிறது? அந்த விஷயம் குறித்து உங்களுடைய பார்வை என்ன? கதையின் கூறுகள் அதில் எப்படி இயங்கியிருக்கின்றன? இதுபோன்ற விஷயங்களையும் நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு விஷயத்தை எத்தனையோ கோணத்தில் எழுதலாம். ஜாதியை ஆதரித்து எழுதலாம். ஜாதி இன்னும் அதிக காலத்திற்கு இருக்கப் போகிறது என்று அவநம்பிக்கை கொண்டு அதைக் கதையாக எழுதலாம். ஜாதியை உடனடியாகக் கொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அது சாகும் என்று தோன்றவில்லை என்ற கோணத்தில் எழுதலாம். எந்தப் பார்வையில் கதை எழுதலாம் என்பது உன் சொந்த முடிவு சார்ந்தது. படைப்பு மனிதனை வெகுவாகப் பாதிக்கிறது. இலக்கியத்தோடு எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தால் ஜாதி பற்றி, பெண்கள் பற்றி, மதத்தைப் பற்றி, கடவுளைப்பற்றி என்னிடம் இருந்த எல்லா அபிப்பிராயங்களும் உடைந்தன. தாயின் மூலமோ, தந்தையின் மூலமோ, சகோதர சகோதரி மூலமோ உடையவில்லை. ஆனால் சிறுகதைகள் பெரும் அளவுக்கு மனிதனுடைய பார்வையை மாற்றியிருக்கின்றன. கலை வடிவங்கள் மனித மனதிற்குள்ளே மிக நுட்பமான மாற்றங்களை உருவாக்கும் வலிமை கொண்டவை என்று நம்புகிறேன். அத்தகைய

சிறுகதை பற்றி

சுந்தர ராமசாமி

“...சிறுகதை எழுதுவதற்கு அவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு படைப்பு மொழி உருவாக வேண்டும். அந்தப் படைப்பு மொழி தமிழ் என்னும் பொதுமொழி அல்ல. ஒருவனுடைய குணங்கள், இயல்புகள், வருத்தங்கள், விமர்சனங்கள், மனோபாவங்கள் ஏறிவிட்ட நுட்பமான மொழி.”

வலிமை கொண்டவைதான் கலைப்படைப்புகள் என்றும் நம்புகிறேன்.

இந்த விளைவுகளை உருவாக்குவதற்கு நீங்கள் மொழியை எப்படிக்கையாள வேண்டும் என்பது முக்கியமான விஷயம். நான் தமிழ் எம். ஏ. படித்திருக்கிறேன், தமிழ் பி. ஏ. படித்திருக்கிறேன், தமிழில் முனைவர் பட்டம் வாங்கியிருக்கிறேன் என்பதெல்லாம் சிறுகதைகள் எழுதுவதற்கான தகுதிகள் அல்ல. நிறையப் புத்தகங்கள் படித்திருப்பதும் கூட ஒரு தகுதியாக ஆகமுடியாது. பொதுவாக, சிறுகதை எழுதுவதற்கு அவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு படைப்பு மொழி உருவாக வேண்டும். அந்தப் படைப்பு மொழி தமிழ் என்னும் பொதுமொழி அல்ல. ஒருவனுடைய குணங்கள், இயல்புகள், வருத்தங்கள், விமர்சனங்கள், மனோபாவங்கள் ஏறிவிட்ட நுட்பமான மொழி. ஒருவன் கூடுமானவரை அத்தகைய ஒரு மொழியை வைத்துத்தான் சிறுகதை என்னும் நுட்பமான கலை வடிவத்தை உருவாக்க முடியும். அந்த மொழி உன்னுடைய தனிப்பட்ட குரல். உன்னுடைய குரல் என் காதில் விழுகிறது. ‘நான் அன்று நிலாவைப் பார்க்கத் தெருவழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தேன்.’ அப்படிக்கதையை ஆரம்பித்த உடனேயே உன்னுடைய குரல் காதில் கேட்கிறது. ஏதோ முக்கியமான விஷயத்தை அந்தரங்கமாகச் சொல்லப்போகிறாய் என்ற ஆவல் பிறக்கிறது. ஒரு கூட்டத்தின் முன்பகிரங்கமாக ஒலிபெருக்கி முன்னால் நின்றுகொண்டு சொல்வது மாதிரி இல்லை. தனிப்பட்ட முறையில் அந்தரங்கமாகச்

சொல்வது. அவனும் நானும் மட்டும்தான் அந்த இடத்தில் இருக்கிறோம் என்பது போல் அந்தக் கதை சொல்லப்படுகிறது. இந்த அந்தரங்க மொழி கூடாதவரையில் சிறுகதையை உருவாக்குவது கடினம் என்றே நினைக்கிறேன். ஆனால் தனிமொழி கூடிவருவது சிரமமான விஷயம். முதலில் சிறுகதை எழுதுவது கடினமானது என்று நம்ப வேண்டும். ஏனோ தானோ என்று சில கதையை எழுதினால் கதையும் அந்த லட்சணத்தில்தான் இருக்கும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் சிக்கனம். சிக்கனமாகத்தான் கதையைச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு வார்த்தைகூட அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள் சிறுகதை விமர்சகர்கள். ஒரு வார்த்தையை எடுத்தால் கதை மூளியாகிவிட வேண்டும் என்பார்கள்.

உதாரணமாக மனிதனுக்குக் காது இருக்கிறது. அதை வெட்டி எடுத்துவிட்டால் அவனுடைய குறை எப்படித் தெரியாமல் இருக்கும்? சிறுகதையில் அப்படி ஒவ்வொரு விஷயமும் கச்சிதமாக இருக்கவேண்டும். ஏன் இவ்வளவு இறுக்கமாக இருக்கவேண்டும்? நாலு வார்த்தையை எடுத்தாலும் ஒன்றும் குறைவுபடாத மாதிரியாகக் கொஞ்சம் வளவளவேன்று இருந்தால் என்ன என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். அது என்ன நோக்கத்தில் ஒருவன் சிறுகதை எழுத முற்படுகிறான் என்பதைப் பொறுத்தது. பலர் நம் சிறுகதைகள் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். என் கவிதையை, என் சிறுகதைகளை அதற்கான முனைப்போடுதான் எழுதுவேன் என்பதில் பிடிவாதத்துடன் இருக்கிறார்கள். தனக்கு இறப்பு உண்டு; தன் படைப்புகளுக்கு இல்லையென்று படைப்பாளி நம்ப ஆசைப்படுகிறான். உலகத்தில் எல்லாச் சிறந்த எழுத்தாளர்களுடையவும் அடிப்படை நம்பிக்கை இதுதான். அப்படியான உத்வேகத்துடன் தான் சிறுகதைகளை உருவாக்க வேண்டும்.”

நன்றி: இவை என் உரைகள்
(பக். 95-97) ■

வாழ்விடம்

- ரஷ்ய மொழியில் :
அிலெக்சாண்டர் சொல்சென்ட்சீன்

உக்கிய மரக்குற்றியுள் ஏறும்புகளின் குடியிருப்பை அறியாது அதை நெருப்பினுள் எறிந்தேன்.

சுவாலையில் குற்றி எரிந்து சடசடத்தது. ஏறும்புகள் தடுமாற்றத்துடன் வெளிவந்து அங்கும் இங்கும் ஓடின. வெந்த குற்றி நுளியை நோக்கி ஓடிய அவை துடித்துப் புரண்டு நெளிந்தன. குற்றியை எடுத்து அருகில் உருட்டிவிட்டேன். அநேக ஏறும்புகள் சுதாகரித்து மணலில் தப்பிச் சென்றன.

ஆனால் அதிசயம். அவை, நெருப்பை விட்டு ஓடிச்செல்லவில்லை.

மிக விரைவில் பயத்திலிருந்து மீண்டு, ஒருவகை வேகத்துடன் திரும்பிவந்து, கைவிடப்பட்ட தமது வாழ்விடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. அவைகளிற் பல எரிந்து கொண்டிருந்த மரக்குற்றியில் மீண்டும் ஏறின; அவற்றின் மேல் ஓடின; எரிந்து இறந்தன.

ஆங்கிலம் வழி தமிழில்:

மு. பஷ்பராஜன்

நன்றி : முற்றம் (மார்ச்சு 2004) - பிரான்ஸ்.

ப ட ி ப் ப க ம்

சாதனையாளர் சாரல்நாடன் - கலாநிதி க. அருணாசலம், பக். 40, விலை 100/=, சாரல் வெளியீட்டகம், இல. 7, பல்கூட்டு சந்தை, ரொசீட்டா கடைத்தொகுதி, கொட்டகலை.

ஆய்வாளர், படைப்பாளர், பதிப்பாளர் எனச் செயற்பட்ட மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளரின் பங்களிப்பை விபரிக்கும் நூல்.

தேனகம் (2004) - த. மலர்ச்செல்வன், பக். iv+80, விலை தரப்படவில்லை, பிரதேசச் செயலக கலாசாரப் பேரவை, மண்முனை வடக்கு, மட்டக்களப்பு.

ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படும் இதழ் - இம்முறையும் கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதை எனச் சிறப்புடன் வெளிவந்துள்ளது.

முதல்தர சொக்கன் நினைவு மலர் - பக். 64, விலை இல்லை, குடும்பத்தினர் வெளியீடு, 593, பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

சொக்கன் நினைவாகப் பலர் எழுதிய கட்டுரைகள், கவிதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது.

முனைப்பு (கிழ 12) - மருதூர் பாரி, எம்.ஐ. எம். றஊப், பக். 88, விலை தரப்படவில்லை, 328 ஏ, மக்காமடி வீதி, மருதமுனை - 4

மிக நீண்ட இடைவெளியின்பின் வந்துள்ளபோதும் காத்திரமான இதழாக அமைந்துள்ளது; விவாதத்தைக் கோரும் கருத்துக்கள் பலவும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கியந்திர நண்டுகள் - எஸ். பி. கிருஷ்ணன், பக். 82, விலை 80/=, கண்ணன் வெளியீடு, 17, பேரன்புநாயகம் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஐந்து கதைகள் கொண்ட தொகுதி; அவற்றில் நான்கு மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளாகும்.

ஆற்றுக்கை - ஆசிரியர் குழு, பக். 80, விலை 40/=, நாடகப் பயிலகம், திருமறைக் கலாமன்றம், 288, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இந்தப் பன்னிரண்டாவது இதழ் - கூத்து விழாவின் சிறப்பிதழாக, பயனுள்ள கட்டுரைகளுடனும் ஏராளமான தகவற் பதிவுகளுடனும் வெளிவந்துள்ளது.

புலர் - குகபரன், பக். 82, விலை 20/=, விதானை வளவு, சீத்தன்கேனி.

கலை - இலக்கிய - சமூக ஏடான காலாண்டிதழின் இரண்டாவது இதழ்; பேராசிரியர் அ. சண்முகதாசின் நீண்ட நேர் காணலுடன் - சிறுகதை, கவிதைகள், ஏழு கட்டுரைகள் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

மறுகா - த. மலர்ச்செல்வன், பக். 8, விலை 5.50, ஆரையம்பதி - 3, மட்டக்களப்பு.

'புதிய தலைமுறைக்கான உடைப்பு' என்ற குறிப்புடன் முதலிதழ் வந்துள்ளது. போலந்துச் சிறுகதை, புதுமைப்பித்தன் - ஓட்டோ கிராஃப் திரைப்படம் - ஊரும் சேரியும் நூல் முதலான கட்டுரைகளுடன் கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சிறகு - செல்வன் த. கோபநாத், விலை தரப்படவில்லை, அறிவியல் மன்றம், மெராயா தமிழ் வித்தியாலயம், லிந்துல.

இரண்டாவது இதழ்; சர்வதேச சிறுவர்தினச் சிறப்பு மலராக - 'சிறுவர்களின் திறமைகளைக் கொண்டாடுவோம்' என்ற குறிப்புடன் அழகுற வெளியாகியுள்ளது.

சிந்தப் புத்தகசாலையிலே...

தேவேந்திரன்

அந்தப் புத்தகசாலையில் நீங்கள் இலக்கியச் சிற்றிதழ்களைக் கொள்வனவு செய்ய விரும்பினால், கீழ்வரும் நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியிருக்கும்.

1. இத்தகளைப் பார்வைக்கு வைத்துள்ள பகுதிக்குச் செல்லுதல்.

2. நீங்கள் வாங்கவிரும்பும் சிற்றிதழ்கள் தென்படுகிறதா எனப்பார்த்தல்.

3. அச்சிற்றிதழ்கள் தென்படாதவிடத்து, அப்பகுதியில் நின்றுகொண்டிருக்கும் கன்னியிடம் அச்சிற்றிதழ்களின் பெயரைக்கூறி விசாரித்தல் வேண்டும். இந்நிலையில் சிற்றிதழ்களின் பெயர்களை நீங்கள் தெளிவாகவும் உரத்தும் உச்சரித்தல் வேண்டும். இல்லாவிடின் - அக்கன்னிக்கு "காலச்சுவடு" என்பது "கருவாடு" என்றும் "தீராந்தி" என்பது "தீராந்தி" எனவும் கேட்கக்கூடியதாகவுள்ள சாத்தியம் அதிகம்.

4. அச்சிற்றிதழ்களின் பெயரை நீங்கள் விசாரித்ததும் அக்கன்னி தன்னிடம் கேட்கத்தகாதவொன்றை நீங்கள் கேட்டு விட்டதாகக் கலவரமடைந்து "இல்லை" எனப் பதிலளிக்கலாம்.

5. அவள் "இல்லை" எனப் பதிலளித்ததும் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்று விடாமல், பரப்பப்பட்டுள்ள சஞ்சிகைகள், பனுவல்களைக் கிளப்பிக்கிளப்பித்

தொடர்ந்தும் நீங்கள் வாங்கவிரும்பும் சிற்றிதழ்களைத் தேடவேண்டும். இத்தேடலில் அநேகமாக உங்களுக்குரிய சிற்றிதழ்கள் தென்படலாம். இந்நிலையில் இலக்கியத் திறனாய்வோரான கை.கை., சி.கா., தி.சே. இவர்களில் எவராவது ஒருவர் அப்பகுதிக்கு வருகைதரலாம்; கோபிகாநாயர் இதழ்விடுக்கும், த்ரிஷா மழையில் நனையும் முகப்புகளைத் தாங்கிய 'குங்குமம்' 'குமுதம்' 'ஆனந்தவிகடன்' மலர்களைப் பூரிப்புடன் கையிலள்ளிச் செல்லலாம் - அம்மலர்களில் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கான முக்கிய தகவல்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கலாம்! அவர்களது நடவடிக்கையால் உங்கள் தேடுதல் சிறிது நேரம் ஸ்தம்பிதமடைந்தாலும் உங்களுக்கான சிற்றிதழ்கள் கிடைக்கும்வரை - மனந்தளராமல் - தேடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

6. இவ்வாறான தேடுதலிலும் உங்களுக்கான சிற்றிதழ்கள் தென்படாத விடத்து அங்கிருந்து அகன்றுவிடலாம். திரும்பவும் அடுத்தநாள் அந்தப் புத்தகசாலைக்கு வருகைதந்து 1 - 6 வரையான நடைமுறைகளை வரிசைக்கிரமமாகப் பின்பற்றவேண்டும்!

புதாவின் பாதம் பணிந்து...

நிலாந்தி - என்னருமை மகளே பொன் தேடிக்குவிக்கவோ கேளிக்கைக்காகவோ அல்ல நான் துபாய் செல்வது ஒருகொஞ்சம் ழறாம்களைச்* சேமிக்கவும் குழத்துச் சிவந்துபோன கண்களோடு தன்பாதங்களால் நித்தமும் என்னை உதைக்கின்ற நாய்ப்பிறப்பான உன் தந்தையிடமிருந்து விலகியிருக்கவே...
நிச்சயமாய் வேறெதற்கு...?
"என் பிதாவின் பாதங்களை வணங்குகிறேன்"***
நானில்லாத காலங்களில் அவரைக் கவனித்துக்கொள் எல்லாவகைகளிலும் எச்சரிக்கையாயிரு அவரது பாதங்கள்குறித்து மாத்திரமேயல்ல...

* துபாயின் நாணயம்.
** ஒரு மகளோ மகளோ தந்தையின் பாதம் பணிந்து வணங்குகையில் சொல்லும் செய்யுள் ஒன்றின் முதலடி.

ஆங்கிலமூலம்: சீதா குலசுங்க தமிழில்: ந. சத்தியபாலன்

'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்' நூல் இ. பத்மநாப ஐயரின் முயற்சியினால், 1984 ஆவணி இல், சென்னை 'கரியா' பதிப்பக வெளியீடாக வந்தது; எம். ஏ. நு.மான், அ.யேசுராசா ஆகியோர் இதன் தொகுப்பாளர். ஈழத்தின் முக்கிய கவிதைப் போக்குகளையும் கவிஞர்களையும் தமிழக வாசகரிடம் அறிமுகம் செய்வதே இதன் நோக்கம்; அங்கு இது நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

'மரணத்துள் வாழ்வோம்' நூல் 31 கவிஞர்களின் 82 அரசியல் கவிதைகளின் தொகுப்பாக, 1985 கார்த்திகையில், 'தமிழியல்' வெளியீடாக யாழ்ப்பாணத்தில் வந்தது. உ.சேரன், அ. யேசுராசா, இ. பத்மநாப ஐயர், மயிலங்கடலூர் பி. நடராசன் ஆகியோர் இதன் தொகுப்பாளர். தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மீதான ஒடுக்கு முறைகளையும் எதிர்ப்புக் குரல்களையும் வெளிப்படுத்துவது தொகுப்பின் நோக்கம்; தொகுப்பாளர் நால்வருமே 'தமிழீழம்' அமைய வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். தமிழ் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிப் பேசும் கலை - இலக்கியங்கள் ஒதுக்கப் பட்டுவந்த "முற்போக்கு" ஆதிக்க வரலாற்றுச் சூழலில் இந்நூலின் வரவு தனித்துவமானது; மக்கள் மத்தியில் பரவலான வரவேற்பையும் பெற்றது.

ஈழத்தமிழ்மக்களின் 'தேசிய இன' நிலைப்பாட்டையும், சுயநிர்ணய உரிமையையும், தனிநாட்டுக் கோரிக்கையையும் எதிர்த்துவந்த 'இடது கொடியுள்ளி' கட்சியை (இன்று இக்கட்சி பெயரை மாற்றி 'புதிய ஜனநாயக கட்சி' என ஆகியுள்ளது) சேர்ந்த கவிஞர் சிவசேகரம், அன்று இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்க, 'உருவம், கவித்துவம்' என்ற முகமூடிக்குடன் (தந்திரோபாய ரீதியில்) - அரசியல் உள்ளடக்கத்தைப்பற்றி அதிகம் பேசாது - 'ஈழமுரசு' பத்திரிகையில் விரிவான கட்டுரையினை எழுதினார்; அவரது எதிர் அரசியற் பின்னணியை அம்பலப்படுத்தி - கவிதைகள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளிற்கு விரிவான பதில், ஈழமுரசில் கவிஞர் சேரனால் உடன் கொடுக்கப்பட்டது.

இன்று - 19 ஆண்டுகளின் பின்னர் - புதுவை இரத்தினதுரையை முன்னிறுத்தி ஸ்ரீபிரசாந்தன் என்பவர், மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டு நூல்களையும் "நேர்மையற்ற தொகுப்புகள்" எனக் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். இதுபற்றிய அவரது ஆறுபக்கக் கட்டுரை 'மல்லிகை' 40 ஆவது ஆண்டு மலரில் - ஜனவரி 2005 - (ஆம்! "படு நாசமான கருத்தொன்று இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் விதைதாவப்படுகின்றது. 'தனிநாடு பெறுவோம்' என்ற இந்தக் கருத்துக்குப் பின்னால்..." என்று டொமினிக் ஜீவா எழுதிய - 1975, மாசி - அதே முற்போக்கு 'மல்லிகை'யில் தான்!) வெளியாகியுள்ளது.

தமிழக பட்டிமன்ற அலட்டல் பாரம்பரியத்தை 'வியாபாரமக்கியுள்ள' கோஷ்டி இலங்கையிலும் நிறுவன மயப்பட்டுவருகிறது. இந்த நிறுவன வட்டத்துள் வரும் ஒருவர்தான் ஸ்ரீபிரசாந்தன். 'அவனா இவனா வீரத்தில் சிறந்தவன்?; இவனா அவனா கற்பில் சிறந்தவன்?' என்றவாறு பட்டிமன்ற அலட்டல் கோஷ்டியினர் வாதம் புரியும்போது, எதிர்த்தரப்பை மட்டந்தட்டி - அதற்குச் 'சைபர்' போடுவதும் பிறழ்வான விளக்கங்களை வலிந்து

பட்டிமன்ற மனநிலைக்கு ஓர் எதிர்வினை!

அ. யேசுராசா

புகுத்துவதும் வழமை; இந்தப் பட்டிமன்றத் தன்மையே ஸ்ரீபிரசாந்தனின் கட்டுரையிலும் உள்ளது.

1. எந்த இடத்திலும் இரண்டு தொகுப்புகளின் நல்ல அம்சங்களை அவர் குறிப்பிடவேயில்லை; மாறாக, 'புதுவை இரத்தினதுரை' இடம்பெறவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லி இரண்டையுமே தட்டிவிடுகிறார் (புகழ்பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் அழகு சுப்பிரமணியத்தின் 'கணிதவியலாளன்' சிறுகதையில், 'பேராசிரியர் சந்திரம் - கணிதவியல் = பூச்சியம்' என்று வருவதை இது குாபகப்படுத்துகிறது!). இதுதான் 'நேர்மையான அணுகுமுறையா' என ஸ்ரீபிரசாந்தனிடமும் கேட்கலாம்! இவ்வளவு நீண்ட காலத்தின் பின்னர் (சுமார் 19 ஆண்டுகளின் பின்) புதுவையை முன்வைத்துத் 'தாக்குவதில்' வேறு உள்நோக்கங்கள் இருக்கலாமென்ற ஐயமும் சிலரிடம் உள்ளது; தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், புதுவை தற்போது சார்ந்துள்ள இயக்கம் என்பன தொடர்பாக (உளமாந்த) நல்லெண்ணம் கொண்டவரல்ல ஸ்ரீபிரசாந்தன் என்பதும் அவரைத் தெரிந்த சிலரின் கூற்று.

2. 'மல்லிகை'யில் (1984 பெப்ரவரி) வந்த 'மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில் கூடிக் கலைவோமா?' ('மீண்டும் ஒரு முழுநிலவில்')

கூசங்கரம்

சண்முகன்

மீண்டும்
குரன்
பலமுகத்தோடு
உயிர்த்தெழுந்தான்
விடாதே அவனை.
பிடி...
அடி...
நொறுக்கு...
கொல்...
கொன்றேவிடு.
மீண்டும்
குரன்
பலமுகத்தோடு
உயிர்த்தெழுந்தான்
விடாதே அவனை;
பிடித்து...
அடித்து...
உதைத்து...
நொறுக்கி...
கொல்...
கொன்றேவிடு!

என்று ஸ்ரீபிரசாந்தன் குறிப்பிடுவது தவறு; 'நினைவழியா நாட்கள்' நூலில் தான் இத்தலைப்பு உள்ளது என்ற கவிதை சேர்க்கப்படாததையே முக்கிய குற்றச்சாட்டாக வைக்கிறார். தொகுப்பாளரின் கருத்துநிலை, இரசனை என்பவற்றுக்கமைவாகவே தெரிவும் நிகழ்வதில் தவறேதுமில்லை. 1976 இல் 'தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி' தனிநாட்டுத் தீர்மானத்தை வட்டுக்கோட்டையில் நிறைவேற்றியது; 1977 பொதுத்தேர்தலில் வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் தனிநாட்டிற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர்; 'மரணத்துள் வாழ்வோம்' தொகுப்பாளர் நால்வரும் இதனை ஏற்றுக் கொண்டு வரக்கூடாது. இந்நிலையில், 'மாவலியில் நீந்துவதற்காகவும், சிவனொளிபாத மலையில் சூரிய உதயம் பார்ப்பதற்காகவும், கட்டுநாயக்காவில் விமானம் எடுப்பதற்காகவும் ஒரே நாட்டில் சேர்ந்திருக்க விரும்புவதாகவும்' 'கைகளினைப் பற்றிப் பிடிபுகள்' என்றும் கூறும் ஒரு கவிதையினை (இவ்விடயத்தைப் பேசும் பிற்பாதிக்க கவிதை ஸ்ரீபிரசாந்தனின் கட்டுரையில் தரப்படவில்லை!) - கருத்துநிலை ரீதியில் - எப்படிச் சேர்க்கமுடியும்? சேர்க்காதது தவறேயல்ல!

3. 'தெரிதல்' இன் 'பகிர்பு' பகுதியில் வெளியான, "கின்றைய" புதுவை இரத்தினதுரை இடம்பெறாததை முன்வைத்தே அவரது குற்றச்சாட்டும் உள்ளது என்ற பதில் வரிகளை, 'தினக்குரல்' பத்திரிகையில் (04.07.2004) ஸ்ரீபிரசாந்தன் கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனிடம் கேட்ட கேள்வியிலுள்ள "...கின்ற மக்கள் மத்தியில் பெரிதும் கவிஞராக அறியப்பட்டுள்ள புதுவை இரத்தினதுரையின் கவிதைகளில் ஒன்றுகூட மேற்குறித்த தொகுப்புகளில் இல்லை" என்ற வரிகளுடன் இணைத்துவைத்துப் பார்த்தால், பட்டிமன்ற அலட்டல் பாரம்பரியத்தில் வரும் குற்றச்சாட்டின் பலவீனம் தெரியவரும்! மற்றப்படி, 'இன்றைய புதுவை கவிஞர்; அன்றைய புதுவை கவிஞரல்ல' என்றவாறான கருத்து தெரிதலில் சொல்லப்படவேயில்லை.

4. 'பதினொரு ஈழத்துக் கவிஞர்கள்' பற்றிய குற்றச்சாட்டிற்குப் பதில் தேவையில்லை; அதிலுள்ள 'ஓர் அறிமுகம்' பகுதி தெளிவாகப் பேசுகிறது.

'புதுவை' சேர்க்கப்படாததைக் கண்டிக்க வந்தவர், சேர்க்கப்பட்டுள்ள முக்கிய ஈழத்துக் கவிஞரான மதிப்பிற்குரிய தா. இராமலிங்கத்தை 'ஆபாசமான - சினிமாத் தனமான கவிதை வரிகளை எழுதியவராக' சித்திரிப்பது பட்டிமன்றப் பாரம்பரியத்தினாலேதான் (!) என்பதைப் புரிந்துகொண்டாலும், 'தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியான' ஒருவர் இவ்வாறு எழுதுவது பரிதாபகரமானது! தா. இராமலிங்கத்தின் கவிதா ஆளுமைச் சிறப்பை விளக்கி மு. தளையசிங்கம் எழுதியுள்ள 26 பக்க ஆய்வுரையினை ('காணிக்கை' கவிதைத் தொகுப்பில் உள்ளது) வாசிக்குமாறு அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்; அதேபோன்று, புதுவையின் கவிதைகள் பற்றிய நு.மானின் கறாரான பார்வையினைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு, 'புதுசு' இதழில் (தை - பங்குனி 1980) வெளியான 'இரத்த புஷ்பங்கள் - ஒரு விமர்சனம்' என்ற அவரது கட்டுரையைப் படிக்குமாறும் பரிந்துரைக்கிறேன்!

இந்த ஜனரஞ்சகப் போலி எழுத்தாளர்கள்

6 பாலகுமாரன்

‘எழுத்துச் சித்தர்’ எனக் கௌரவமான(!) அடைமொழியுடன் இனங்காணப்படும் - ஸ்ரீநிவாசன் எனும் இயற்பெயருடைய - பாலகுமாரன், ஜனரஞ்சக நாவல் தயாரிப்புகளின் உச்சநிலையில் இருப்பவர். அவரது நாவல்களை வாசிப்பவர்களில் மிகப்பெரும்பாலானோர் தங்களை நல்ல இலக்கியப் பரிச்சயமுள்ளவர்களாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் (‘தென்றல்’, ‘ஆட்டோகிராப்’, ‘காதல்’, ‘பிதாமகன்’ போன்ற சில படங்களை நல்ல சினிமாவுக்குள் அடக்கி வருவோர்க்கும் இவர்களுக்கும் இடையில் அதிக வித்தியாசமில்லை).

வணிகரீதியான எழுத்துருக்களின் ‘தயாரிப்பு’க்களில் சுஜாதாவைத் தொடர்ந்து சடுதியான ஓர் அதிர்வினை ஏற்படுத்தியவர் பாலகுமாரன். எண்பதுகளில் இவரது முதல் நாவலான ‘மெர்க்குரிப் பூக்கள்’ வெளிவந்தபோது, சுஜாதாவும் தி.ஜானகிராமனும் கலந்த எழுத்துநடை என்றொரு சிலாகிப்பு பரவலாக எழுந்தது. உண்மையில் பாலகுமாரனின் எழுத்துநடை தயாரிப்பில்

தி. ஜானகிராமனின் தாக்கம் இருக்கவே செய்கிறது. தி. ஜானகிராமனின் எழுத்துக்களை உன்னிப்பாக அவதானித்து, வணிகரீதியான தனது நாவல் தயாரிப்புகளுக்காகப் பாவிக்கும் அல்லது தி. ஜானகிராமனின் எழுத்துக்களை மோசமான விதத்தில் மலின்படுத்திய ஒருவராக பாலகுமாரனை அடையாளம் காண்பதே மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும். வசதிக்காக ஓர் எளிய எடுத்துக்காட்டினைத் தரலாம். தி. ஜானகிராமனின் ‘மூக்கிய நாவல்களில் ஒன்றான ‘அம்மா வந்தாள்’ இல் “.....இழுத்துக்கட்டிய தோல் அவளுக்கு.....” என்றொரு வரி வருகிறது. பாலகுமாரனின் ‘செந்தூர்ச்சொந்தம்’ எனும் நாவல் தயாரிப்பு “இழுத்துக்கட்டிய தோல் அவளுக்கு...” என்ற வரியுடனும் அதற்கான வியாக்கியானத்துடனும் தொடங்குகிறது!.

சந்தைப்படுத்தக்கூடிய வழியைத் தெரிந்து வைத்திருப்பதே.

‘இரும் பூக் குதிரைகள்’ நாவல் தயாரிப்புக்கு அது வெளியான ஆண்டில் இலக்கியச்சிந்தனை விருது வழங்கப்பட்டதென்றால், அது பாலகுமாரனின் இலக்கியப் பங்களிப்பல்ல; எழுத்து வணிகத்தில் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வெளிப்பாட்டு மொழியின் வெற்றியாகும். இந்நிலையில் இன்னொரு வெளிப்பாட்டு மொழி அறிமுகமாகும் வரை, பாலகுமாரனின் வெளிப்பாட்டுமொழி எழுத்துச்சந்தையில் தொடர்ந்து வீச்சுடன் இயங்கிவரும். இதனால், இவர் தனது தயாரிப்பொன்றில் கையாளும் கருப்பொருளை இன்னொரு தீவிர நாவலாசிரியர் கையாளும்போது, வெளிப்பாட்டுரீதியில் பாலகுமாரனின் தயாரிப்பு வேர்ச்சுக்கூடியிருப்பது போன்ற தோற்றத்தைத் தரலாம்! அண்மைய உதாரணம் ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம். சில சம்பவங்களை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் பாலகுமாரனின் ‘நிலாவே வா!’ நாவல் தயாரிப்பு மஜேயமோகனின் ‘ஏழாம் உலகம்’ நாவலும் கையாளும் கருப்பொருள் ஒன்றுதான். ஆனால், பாலகுமாரனின்

வெற்றிகரமான ‘வணிக வெளிப்பாட்டு மொழி’யினால் ‘நிலாவே வா!’, ‘ஏழாம் உலகம்’தை விடவும் அதிர்வினை ஏற்படுத்துவதான தோற்றத்தைத் தருவது கவனத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

கட்டற்று அல்லது விட்டேற்றியாக இயங்கும் பாத்திரங்களை முதன்மைப் படுத்துவதுடன் - பாலுறவை மறைப்பின்றி வெளிப்படுத்திக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்குவதுடன் - மிகுந்த தத்துவார்த்த விவரண்பாங்கில் - தனக்கு வாலாயமான ஆன்மீகம், தியானம், ஆசனம் (பாசுரக்கலப்பும் வியாக்கியானமும் - உள்ளடங்கலாக) போன்றவற்றை அடிப்படையாகவைத்து நாவல்களைத் தயாரிக்கும் ஒருவராக பாலகுமாரனை ‘மெர்க்குரிப் பூக்கள்’, ‘இரும்புக் குதிரைகள்’, ‘ஆசைக்கடல்’, ‘புருஷவிரதம்’, ‘வன்னிமரத்தாலி’, ‘கடற்பாலம்’, ‘சிநேகமுள்ள சிங்களம்’, ‘தென்னம்பாளை’, ‘நிலாவே வா’, ‘என்கண்மணி’ போன்ற தயாரிப்புகள் இனங்காட்டுகின்றன. இவை தீவிர இலக்கிய வகைக்குள் அடங்கக்கூடியவை போன்றதொரு மாயையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஞானக்கூத்தன், ந.முத்துசாமி போன்ற தீவிர இலக்கியவாதிகளுடன் ஒருகாலத்தில் பாலகுமாரனுக்கு இருந்த நெருக்கம் காரணமாக இருக்கலாம்.

“...அவமரியாதையில்லாமல் அட்டகாசம் காட்டாமல் புருஷனுக்கு சுட்சுட்சுமைத்துவிட்டு கடைக்குப்போய் தனக்குவேண்டியதை வாங்கி ஓடிவந்து பரிமாறி தானும் உண்டு கழுத்தில் பவுடர் வாசனையுமாய் இருக்கும் மனைவியே நூறு தாசிக்கு சமம்...” போன்ற தத்துவ வார்த்தைகளால்(!?) வாசகரை ஈர்க்கும் பாலகுமாரன், யோகி ராமசுரத்குமாரின் சீடன் எனத் தன்னை அடையாளப்படுத்துவதன்

மூலமும் ‘காதலன்’, ‘பாட்ஷா’, ‘டீர்ம்ஸ்’, ‘மன்மதன்’ போன்ற சில மூன்றாந்தர சினிமாக்களுக்கு வசனமெழுதியதன்மூலமும் ‘முன்கதைச்சுருக்கம்’ எனும் சுயசரிதை நூலை எழுதி மற்றைய எழுத்தாளர்களைவிடவும் தான் மிகவும் வெளிப்படையானவன் என இனங்காட்டியதன் மூலமும் வணிக எழுத்துலகில் ஓர் ‘உச்ச நட்சத்திரமாக’ இருந்துவருகிறார்! ■

முத்துக்காதலன்...
பலமாதங்களாக, வருடங்களாகச் செதுக்கி, வர்ணநீட்டிச் செப்பனிட்டும்போதே காலத்தால் அழியாத படைப்புக்களாக விளங்குகின்றன என்பதுதான் திரைப்படத்தில் வரும் வெர்மீர் என்ற கலைஞனும் முத்துக் காதலி அணிந்த பெண்ணும் அதிகம் பேசாத பாத்திரங்களாக இருக்கின்றமையும், திரைப்படத்தை வலுவிட்ட ஒரு செய்தியையும் விட்டுச் சென்றது.

இன்னொரு தடவை இத்திரைப் படத்தைப் பார்க்கநேர்ந்தால், புதிய படம் ஒன்றைப் பார்க்கும் உணர்வே ஏற்படும்! ■
தமிழிலக்கியம்...

“தமிழ் மக்களது பண்டைய நாகரிகச் சிறப்பை முதல் முதலாகப் புலப்படுத்தி, தமிழிலக்கியப் பெருமையைத் தெள்ளிதின் உணர்த்தி, தமிழர் சரித்திரத்தை நன்கு விளக்கி, தமிழ்ப் பெருநூல்களைத் தேடித் திரட்டியதில், தமிழ் ஆராய்ச்சியையே தமது பொழுது போக்காகக் கொண்ட இந்த அருங்கலை விநோதர், தமிழன்னைக்கு ஊன்றுகோல் போலக் கைகொடுத்து உதவி அவளைத் தாங்கியிருந்தவரன் ஒருவர் என்பதில் ஐயமென்ன?” - 1968, பக். 281

இவ்வாய்வுக்கு தமிழிலக்கியங்கள் மட்டுமன்றிச் சாசனங்களும் அவசியமென உணர்ந்த பிள்ளையவர்கள், சாசனங்களையும் ஆழ்ந்து கற்றார்; தமக்குக்கிடைத்த சாசனங்களை ஆங்கில இதழ்களில் வெளியிட்டார்; கட்டுரைகளையும் எழுதினார். ‘செந்தமிழ்’ இதழில், ‘சோழ சக்கரவர்த்திகள்’ என்ற தொடர் கட்டுரையையும் 1902 - 1903 ஆண்டுகளில் எழுதிவந்தார்; இரு சிறு சோழர் வரலாற்று நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

பிள்ளையவர்கள் ஈழத்துக்குப் பெருமை தேடித்தந்த பேரறிஞர் என்ற புகழ் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளது. ■

கட்டுரைகள், குறிப்புகள், கவிதைகள், சிறிய கதைகள், ‘பகிர்வு’ பகுதிக்கான கேள்விகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. ஆக்கங்கள்கையெழுத்தில், A-4 அளவுதாளில் இரண்டு பக்கங்களுக்குள் அமைதல் வேண்டும். ‘படிப்பகம்’ பகுதியில் வெளியிட வேண்டுமானால் நூலின் ஒரு பிரதியை அனுப்பவேண்டும்.

ஆறு இதழ்களுக்கான சந்தா ரூபா 50/-, அனைத்துக் காசுக்கட்டளைகளும் அ.யேசுராசா என்ற பெயரில், வண்ணார்பண்ணை அஞ்சலகத்தில் மாற்றும் வகையில் எடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

தொகுப்பு
இலக். I ஓடைக்கரைவீதி, குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

7. திருநாவுக்கரசர்

வியாக்கியானங்களுடனும் தத்துவார்த்த மாண(!) விவரணைகளுடனும் கதைத் தயாரிப்பினைச் செய்வதே இவரது பொது இயல்பாக அமைகின்றது. பாலுறவை சந்தைப்படுத்தலுக்கேற்ற வகையில் வசனப்படுத்தி - தத்துவப்படுத்துதல் போன்ற மாயையை உருவாக்கிக் கதைநகர்த்துவதில், வேறெந்த வணிகரீதியான எழுத்தாளர்களுக்கு மில்லாத தாடனம் பாலகுமாரனுக்கிருப்பதை அடையாளங்காணலாம்.

தவிரவும் ஏனைய ஜனரஞ்சகப் போலி எழுத்தாளர்களிலிருந்து பாலகுமாரனை வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்ற இன்னொரு முக்கிய அம்சம், வெறுக்கற் பணைக் கதைத் தயாரிப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு - தனக்கு நேர்ந்த அனுபவங்களை தி.ஜானகிராமனிடமிருந்து பிரதிபதிப்பிப்பதாகக் கருதக்கூடிய தொரு மொழியில், மலினமான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்கூடிய வகையில்

காதல்

கார்த்திகா

எமக்குப் பார்க்கக்கிடக்கின்ற தென்னிந்திய தமிழ் சினிமாக்கள் இயல்பு வாழ்க்கையின் கூறுகளை நுணுக்கமாகக் காட்சிப்படுத்துவதற்குத் தவறிவரும் நிலையில், அவ்வியல்பு வாழ்க்கையின் சில கூறுகளை நுணுக்கமாகக் காட்சிப்படுத்த நெருங்கியிருக்கும் 'காதல்' திரைப்படம் குறித்து சில விடயங்களைப் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கான கதை என்பது 'அலைகள் ஓய்வதில்லை', 'ஈரமான றோஜாவே' போன்ற திரைப்படங்களின் மூலம் நமக்கு நன்கு அறிமுகமானதுதான். பதின் மவயதுக் காதலர்களான உயர்சாதிப் பெண்ணான ஐஸ்வர்யாவும் கீழ்சாதிக்காரான மெக்கானிக் முருகனும் ஊரைவிட்டு ஓடிப்போய் நண்பர்களின் உதவியுடன் திருமணம் செய்வதும், ஐஸ்வர்யாவின் சித்தப்பாவினால் தம்பதிகள் ஊருக்கு அழைத்துவரப்பட்டு பலவந்தமாகப் பிரிக்கப்படுவதும், அந்தப் பிரிவினால் முருகன் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு அலைவதும், ஐஸ்வர்யாவுக்கு திருமணம் நிகழ்வதும், மனநிலை பாதிக்கப்பட்ட முருகனை ஐஸ்வர்யாவின் கணவன் மனநலக்காப்பகத்தில் சேர்த்துவிடுவதும் காதலின் உள்ளடக்கம். இது ஓர் உண்மைக்கதை என இயக்குநர் எமக்குத்தரும் வாக்குமூலம் எல்லாவிதத்திலும் தர்க்கரீதியாக கேள்விகளை எழுப்புவதைத்

தடுத்துவிடுகிறது. எனினும் நல்ல சினிமா ஒன்றிற்கான சிற்ப அம்சங்கள் காதலில் இருப்பதைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

இப்படத்தின் பெரும்பாலான காட்சிகளின் ஒளிப்பதிவுக்கு இயற்கை வெளிச்சமே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது கவனிப்பிற்குரியது. எந்தவிதத்திலும் நாயகத்தனத்தை (ஹீரோயிசம்), முதன்மைப்படுத்தாத ஒரு படமாக இதை அடையாளம் காணமுடிகிறது. நாயகனாக வரும் மெக்கானிக் முருகன் பாத்திரத்தை ஏற்ற 'பரத்' தவிர, ஏனைய பாத்திரங்களை ஏற்றவர்கள் அனைவரும் புதுமுகங்கள் என்பது குறிப்பிடவேண்டிய ஓர் அம்சம்: இயல்பான உணர்வு வெளிப்பாட்டில் முக்கியமாக 'ஸ்ரீபன்' எனும் முருகனின் நண்பனாக வரும் சுகுமார், ஐஸ்வர்யாவாகப் பாத்திரமேற்றுள்ள சந்தியா, முருகன் பாத்திரத்தில் 'பரத்' முதலானோர் கவனிப்பைப் பெறுகின்றனர்; தவிரவும் துணைநடிகர்கள் நேர்த்தியாகப் பாவிக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதே.

'சேவல் பண்ணை' (இந்தப் பெயரை வழங்கிய பாலகுமாரனுக்கு இயக்குநரின் நன்றி உரித்தாகுக!) எனும் - இளைஞர்கள் தங்கியிருக்கும் விடுதியின் உறங்கும் பகுதிகள், குளியலறை அவற்றிற் கேயுரித்தான இயல்புகளுடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீபனைத்தேடி சேவல் பண்ணைக்கு வரும் முருகனும் ஐஸ்வர்யாவும் அவன் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் ஒதுக்குப் புறமும், அங்கே சிறுநீர் கழிக்க வந்து குந்துவோரும் என ஒளிப்பதிவின் நேர்த்தியும் கலைத்துவழம் வெளிப்படும் காட்சிகள் காதலில் இருக்கவே செய்கின்றன. ஐஸ்வர்யாவின் பூப் பெய்தல் சடங்கின் நிகழ்வுகள் ஆவணப்படத்தின் சாயலுடன் படமாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச்சாயல் பூப்பெய்தல் சடங்கின் இயல்புத்தன்மையை வலுவாக்குவதில் முக்கியமாகிறது. 'காதல்' மூன்றாந்தரத்

தென்னிந்திய தமிழ் சினிமாக்களிலிருந்து வேறுபடும் இன்னொரு காட்சியில், ஐஸ்வர்யா தனக்கு மாதலிலக்கு நேர்ந்திருப்பதாக முருகனுக்குத் தெரிவிக்கும்போது எவ்வித விரசமும் வெளிப்படாமல் இருப்பதுடன், அவளுக்கு அவன் Pad வாங்கிவருவதுமாக முழுக் காட்சியும் பார்வையாளனை நெருக்கமாகக் குகிறது. அக்காட்சிகளில் அயர்ச்சியையும் சோர்வையும் முகபாவங்களின் மூலம் சந்தியா வெளிக்காட்டுவதில் வெகு இயல்பை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஆயினும் ஒவ்வொரு காட்சியும் அதன் இறுதிநிலைக்குச் செல்கையில் அதனுள் அடங்கும் இயல்பான காட்சிக்கூறுகளை பலவின்படுத்தும் வகையில், வணிகரீதியிலான காட்சிக்கூறுகள் இணைக்கப்படுகின்றன. இதில் பாடல்களுக்கு முக்கியமான பங்கிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக - ஐஸ்வர்யாவின் பூப்பெய்தல் நிகழ்வு வெகு இயல்பாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றது. இறுதியில் "உன்னைப் பார்த்ததுமே..." பாடல் காட்சிக்கூறுகளைச் செருகும் போது, அதுவரை அந்தக் காட்சிக்கூறுகள் பேணிவந்த இயல்புத்தன்மை சிதைகிறது; இதன்மூலம் "காதல்" ஒரு மூன்றாந்தரச் சினிமாவின் தன்மையை இயல்பாகவே பெற்றுவிடுகிறது.

இதிலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய முக்கிய அம்சங்கள் என்றால், ஒளிப்பதிவும் படத்தொகுப்பும் தான். இந்நிலையில், 'காதல்' ஒரு நல்ல சினிமாவா என்று கேட்டால் - நல்ல சினிமாவுக்குரிய சிற்ப சிந்தனைகளைக் கொண்ட மூன்றாந்தரச் சினிமா என்றே சொல்லலாம்!.

கதை, திரைக்கதை, இயக்கம் :
பாலாஜி சக்திவேல்
ஒளிப்பதிவு : வீஜய் மீல்டன்
படத்தொகுப்பு : சீவகுமார்

17 ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்து நாட்டில் வாழ்ந்த ஓவியரான ஜான் வெர்மீர் (1632 - 1675) வரைந்த புகழ்பெற்ற ஓவியமே முத்துக் காதணி அணிந்தபெண். இவரது ஓவியங்கள் நெதர்லாந்தின் டென்ஹாக் (The Hague) நகரின் கலைக்கூடத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஓவியத்தில் உள்ள பெண்ணின் கலைமீதான ஈடுபாட்டையும், ஓவியக் கலைஞரின் வாழ்வையும் பின்னணியாக வைத்து உருவாக்கப்பட்ட திரைப்படமே முத்துக் காதணி அணிந்தபெண் (Girl with a Pearl Earring); இது ஒரு நாவலாகவும் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்துக்காதணி அணிந்த பெண்ணாக வரும் பாத்திரம் கிரீட்; இவளது தந்தை சலவைக்கல்லில் ஓவியம் வரையும் கலைஞன். வெர்மீரின் வீட்டிற்கு வேலைக்காரியாக கிரீட் வருகிறாள். இறைச்சிக் கடைக்காரன் ஒருவன் கிரீட்டின் காதலனாக இருக்கின்றான். வெர்மீரின் மனைவியோ ஓவியங்கள் மீது ஈடுபாடு அற்றவளாக இருக்க, கிரீட் இயல்பாகவே ஓவியங்கள்மீது ஈடுபாடுகொள்கின்றாள். வெர்மீரின் ஓவியக்கூடத்தைச் சுத்தம்

முத்துக் காதணி அணிந்தபெண்

- கவாஜிபன் -

செய்கையில், ஜன்னலூடாக வரும் ஒளியில் மாற்றம் வரும் என்றுகருதி - ஜன்னல் கண்ணாடியில் படிந்துள்ள தூசிகளைத் துடைக்காமல் விடுகின்றாள்.

யாழ். பல்கலைக்கழக வாராந்த திரைப்பட நிகழ்வில் திரையிடப்பட்ட படங்களில், காட்சிருப மொழியை வெளிப்படுத்திய சிறந்த திரைப்படங்களில் - இது என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது.

திரைப்படத்தின் ஒவ்வொரு சட்டகமுமே (Frame) கலைப்படங்களில் ஈடுபாடுள்ளோரை ஈர்க்கும். அடுத்தடுத்த காட்சிகள் நகரும் விதம், ஒளி படிப்படியாகக் குறைந்து முற்றாக இருளடைந்து மறையும் காட்சி, மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லும் கோணக்காட்சி, நீண்டதூரக் காட்சிகளில் கமராவின் கோணம் விலகி இருப்பது, கிரீட் காதலனுடன் நீரோடை அருகில் சிவப்பு - செம்மஞ்சள் வர்ண இலைகள் உள்ள

வனத்தினூடாக நடந்துசெல்லும் காட்சி என ஒவ்வொரு காட்சியுமே இயற்பண்புவாத ஓவியங்களைப் பார்ப்பதுபோன்ற உணர்வைத் தருகின்றது.

கலைஞர்களின் நடிப்பு இயல்பாக இருப்பது இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும். காதலன் கிரீட்டை இரண்டாவது தடவை சந்திக்கின்றபோது, இன்னொரு தடவை புன்னகைக்குமாறு கேட்கிறான்; அவ்வேளையில் இருவரது முகபாவனையும் நிலவுகின்ற நிசத்தமும்! காதலன் மீண்டும் கேட்கின்றான்; மூன்றாவது தடவை கேட்டபின் கிரீட் உதிர்க்கும் இயல்பான புன்னகை பார்வையாளனை புன்னகைக் வைக்கும்.

நாம் பெறும் அனுபவம் என்று பார்க்கையில்: சிறந்த கலைப்படப்புகள் - அவை சிற்பமாக, ஓவியமாக, கவிதையாக..... எதுவாக இருப்பினும் - (பக்கம் - 7)